

Szerkesztőség:

Kaszinoy-utca 1. szám, földszint, balra.
Bérmertelen leveleket csak ismert kezű fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Kaszinoy-utca 1. szám, földszint, balra.
Hirdetéseik díjazásáért.
Egyes szám 5 kr. tünep- és vasárnap után 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:
Egész évre 12 fr.
Fél évre 6 fr.
Negyed évre 3 fr.
Egy hóra 1 fr.
Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 fr. — kr.
Fél évre 7 fr. — kr.
Negyed évre 3 fr. 50 kr.
Egy hóra 1 fr. 20 kr.
Hirdetéseik helyben ástendők.

Az orosz sympathák Franciaországban.

Arad, augusztus 24.
Azt írja Lamartine az 1848-diki francia forradalomról megjelent könyvében, hogy a forradalmak kétfélek; olyanok, melyek egy nemzet megifjodását, fejlődését jelzik, vagy olyanok, melyek decadentiát jelentenek. Az 1789-diki és 1848-diki francia forradalmakat a megifjodást jelzők közé sorozza.

Azok is voltak azok nemcsak Franciaországra, hanem Európa más nemzeteire nézve is. A jelszó Franciaországban indult ki, s a népek harcra vittak az elnyomatás és zsarnokság ellen.

De mi az, a mi a második Franciaországra óta történik Franciaországban? Őszintén megvalljuk, hogy nem vagyunk képesek a fejlődés további folyamatát észrevenni. A francia nemzetnek nagy hibája volt, s 1870-diki borzasztó vereségének is szülő oka, hogy nem törődött a többi nemzetek életével és fejlődésével.

Nem vette észre, hogy azok is haladnak, tanulnak, erősödnek, készülnek arra minden módon, hogy a legért való küzdelemben el ne bukjanak. Ma úgy áll a dolog, hogy Franciaország anyagilag is meg van támadva. A francia kereskedelem és ipar szenved a verseny alatt, s ez a körülmény lényegesen gyöngíti a francia nemzet ellentállási képességét.

Es ily körülmények között mégis mit tapasztalunk? Azt, hogy a francziák kezdik végképp eljárnani a múltbeli népek rokonszenvét. Avagy mit gondoljunk azokról a francziákról, a kik a boszu politika kedvéért készek az orosz despotizmussal szövetkezni, s a liberalizmus arcul csapásával dicsoútki azt a politikai irányt, melyet például egy Katkow képvisel.

Azt hiszik a francziák, hogy az oroszral való szégyenletes szövetség fogja őket győzelemre vezérelni a germán faj felett? Ezzel elkéstek. Arra,

hogy a németekkel szemben megáljanak, már évtizedekkel ezelőtt kellett volna készülniök. Ma a németek hatalmát megtörni nem fogják, legkevésbé akkor, ha politikai erkölcsatlenségük által mintegy kihívják minden művelt nép ellenszenvét. Az oroszral való szövetség halála lehet a francia nemzetnek.

A francia-orosz szövetség támadó fellépése nem találná Németországot egyedül. Nagy tévedés lenne a francziáktól, ha talán abban a hitben ringatnák magukat, hogy számíthatnak, ha egyébre nem, az osztrák-magyar monarchia semlegességére. A francia-orosz szövetség bennünket testestől lelkestől Németország mellé állítana.

A Boulanger-izgalmak után vártuk, mert az utóbbi napokban volt rá alkalom, hogy az új francia miniszterelnök mond valami megnyugtatót ebben az irányban. De nincs egyéb a beszédében, mint a demokraival való kaczerkódás annak felemlítésével — a kereskedők bankettjén történt ez — hogy ő egy szatócsnak a fia.

Nagyon szép az a democrazia, de nem fogja Franciaországot a maga erejéből megmenteni, ha politikusaiban hiányzik az a józanság, mely súlyos időkben egyedüli feltétele a hazamentésnek.

Keservesen meg fogják még banni a francziák a Katkow-komédiát, mely megdöbentett mindenkit. Azok a sürgönyök, melyek Páris és Moszkva közt váltattak, s még három nappal ezelőtt is megújultak, a mi szemecinkben göröngyök voltak, melyek alá tettük azt a rokonszenvet, melylyel a francia nemzet ügye iránt viseltünk.

A kaposvári választás. Somogy megye központi választmányának azon határozatát, a melylyel a kaposvári választás jegyzőkönyvét kizsájtotta, a belügyminiszterium megsemmisítette. Az erre vonatkozó végzés így hangzik: „A mi a közp. választmányának a Körmendy Sándor által a kaposvári választás ellen június 30-án benyújtott panasz folyamodvány tárgyában tett és a szintén június 28-ki gyűléséről vezetett jegyzőkönyvben 3-6. szá-

mit foglalt intézkedéseit illeti, ezekre nézve ki kell jelentenem, hogy a központi választmány az által, hogy a szóban forgó panasz folyamodvány következtében a kaposvári választásról vezetett választási és szavazási jegyzőkönyvek és szavazási lajstromok adatainak megbírálásába becsátokozt. törvényileg megszabtott hatáskörét túllépte, mert az idézett 1874. XXXIII. t. cz. 88-ik §-ához képest a közzponti választmányának ezen jegyzőkönyvek és lajstromok adatainak megbírálása körül semminemű ingerentiaja nincs és törvényadta joga ezek körül csak odáig terjed, hogy a választási elnökök részéről a kérdéses jegyzőkönyvekből és lajstromokból hozzá beklüdtök egyik példányt a törvényhatóság (vagy város) levéltárába helyezi el, másikat pedig a belügyminiszternek küldi meg; s mert továbbá azon kérdés felett, érvényes-e a kérdéses adatok vagy nem, s a központi választmány, sem a belügyminiszter nem határoz, hanem a hiv. törvény 89. szakasza értelmében a képviselőház (annak igazoló választmánya) dönt. Ugyanezen indokoknál fogva és törvényesség szempontjából a központi választmányának egyidejűleg hozott ama határozatát, melynek fogva kimondotta, hogy a szavazateződ küldöttségi jegyzőkönyvből foglalt szavazási adatok ezen küldöttség szavazási lajstromának tartalmával meg nem egyeznek és ennélfogva gróf Széchenyi Pál ellenében Körmendy Sándorának van 28 szavazatbösség, végre, hogy ezen küldöttség szavazási lajstromában a helyesen kitüntetett végeredmény kijavított oly számeredményre, mely a tartalomnak meg nem felel, mint hatáskörön túlterjedőleg illetéktelenül hozott határozatát, esennel feloldom és hatályon kívül helyezem. Budapest, 1887. évi július hó 16-án, Orszay, s. k.

Városi közügyek.

Arad város közigazgatási bizottságának rendes havi ülése. — augusztus 24.

Arad város közigazgatási bizottsága ma délután 4 órakor tartotta meg rendes havi ülést a városbaza tanácsstermében. Szalacz Gyula polgármester elnöklele alatt jelen voltak az ülésen Institutorisz Kálmán főjegyző, Darányi János dr. főorvos, Urbányi Béla árvaszéki ülnök, Párcz György kir. ügyész, Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő, Marschall Lajos dr. közigazdasági előadó, Embey Irán,

dett a dolog komolyságában. Ennyit azonban mégis megjegyzett: — Gondolt kolléga ur, a súlyos felelősségre a mivel ez jézbát? — Teljesen tisztában áll előttem! — Am jó, de kijelentem, hogy én mosom kezeimet! — A hogy tetszik főkapitány ur! — Most pedig — fordult Mártonhoz, — mondja meg ön, miért akarta ezt a jó embert megátolni azon este abban, hogy engem a jéveremből kiszabadítottam? — Azt se tudom, hogy van valaki ott elzárva! — dühösködött Márton. — Nem? Ez is jól van. Fog ön majd öszintébb is lenni. De hát ha nem állott érdekében, hogy engem ott éhhalálra gyötörjön, miért lőtt minden felszájtás nélkül erre az emberre? — s Dersei a fejét rázó Nyikulajra mutatott. — Azt a lövést nem én tettem. — Tehát nem volt egyedül? — Nem. Az udvarmester lőtt a levegőbe, jésztéssül. — Es miért nem sietett az udvarmester az ön segítségére, ha ő is ott volt? — Eh, hagyjon nekem békét! Majd lesz gondom, hogy számoljunk! — Miféle kötés az a nyakán? — folytatta Dersei a vallást, reá nem ügyelve a fenyegetésekre. Márton, az az hogy Zomora a volt fegyencz hallgatott. A Búndás a mint látta, hogy Zomora a nyakához kap, egyet morgott dühében. Alkalmasint szerette volna újra kezdeni a torkolászást. — Látja, — szolt mély gunynyal Dersei, — ennek az állatnak jobb emlézőt tehetése van. Emlékszik, hogy ő torkolászta meg azt a kötélre való nyakat, mikor ön a gazdjára lőtt a pisztolyjal. — Nincs semmi megjegyzése? Feleljen utoljára! — Ertesítsék a nagyságos Dengelegi urat arról a merényletéről! — szisszette Zomora. — Az is meg lesz! Addig azonban ön magunkra fog hagyni, a kísérettel együtt természetesen! — Vigyék az udvarra és várjatek reánk! — parancsola a rendőröknek Dersei. — Nyikulaj, vezess el a Búndást! Hadd ismerkedjék meg a jószágtelgyelő ur inaiival, ha futni akar. Zomorát kivették. — Es most, főkapitány ur, — kezdé bizonyos ünneplés hangon Dersei, — igéremtemhez képest szolgálak a teleplezéssel!

h. adófelgyelő, P erger János főügyész, Pálffy József kir. főmérnök, Rozsnyai Mátyás, Schusztar Illés, Varjassy József, Grünwald Ferencz bizottsági tagok. Salacz polgármester megnyitván az ülést mindenekelőtt felolvastott és tudomásul vétetett a polgármester havi jelentése, melyet annak idején egész terjedelmében közöltünk lapunkban. Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszter az aradi állami felsőbb leányiskolához a leköszönt Fiedler Etoka helyére tanítónőül ideiglenesen Steinitzer Jennyt nevezte ki. Embey Irán helyettes adófelgyelő előadja, hogy július havában állami adóban befolyt 40270 frt, hadmentességi díjban 427 frt, a befizetési eredmény az előző hóéhoz képest az állami adónál 9000, a hadmentességi díjnál 113 frttal kedvezőlenebb. Darányi János dr. oivasta fel ezután a közegészség állapotáról szóló jelentését, melyet szintén egész terjedelmében közöltünk lapunkban. Párcz György kir. ügyész jelenti, hogy az elmúlt hóban a központi fogházban letartoztata volt 96 egyén, kik közül jogérvényesen elítél 56, felebbezés alatt áll 21, vizsgáló-lati fogoly 19. Munkával foglalkozott 57 rab, és pedig házi iparral 27, mint házi munkás 30. Urbányi Béla árvaszéki ülnök jelentéséből kiemeljük, hogy június havában hátralékban volt 20 darab, július havában befolyt 259, ebből elintéztetett 263, elintézés alatt áll 16. Gyámság alatt állott 2997, gondnok-ság alatt 36, vagyonatlan árva volt 1437. Penztári készlet a hó végén 22,145 forint 14 krajczár. Pálffy József kir. főmérnök jelenti, hogy az államutakon a szállítás szünetelt, a törvényhatósági utakon pedig a rendes üfennertási munkálatok végezettek. Az utak állapota kielégítő. A Széchy Akos polgári iskolai tanár és Marinkovits Péter községi tanító véglegesítéséről szóló tanfelügyelői jelentés tudomásul vétetett. Varjassy Árpád tanfelügyelő jelentést tesz a polgári leányiskola ügyéről, melyet annak idején ismertettünk lapunkban. Az iskolaszék ugyanis azt határozta el, hogy a városi leányiskola ötödik és hatodik osztálya a polgári leányiskola első és második osztályává alakittassék át. A tanfelügyelő az iskolaszék határozatát az új tanév közelsége miatt hatályon kívül helyeztetni kéri, s azt indítványozza, hogy a bizottság írjon át az iskolaszék elnökéhez az iránt, hogy a városi leányiskola egyik paralell osztályának fenntartása mellett állittassék fel a polgári leányiskola első és má-

sodik osztálya, melynek folytatását képezné az állami felsőbb leányiskola első és második, mint a polgári leányiskola harmadik és negyedik osztálya.

Institutorisz Kálmán az iskolaszék határozatát fogadja el. Meg lett szüntetve a fiú iskola 5-ik és 6-odik osztálya is, és a kaposi polgári iskolához éppen nem szakadt meg. De hisz így is megmaradna a leányiskola egyik ötödik és hatodik osztálya.

Varjassy Árpád szeretné azt a miniszteri engedélyt látni, melynek alapján a fiú iskola 5-dik és 6-odik osztálya megszüntetve lett. Újlag indítványozza mellet emel szót.

Varjassy József kéri, hogy mi történik az 5-ik és 6-ik osztály megszüntetése esetén azokkal, kik az ötödik osztályból kikerülve hatodik osztályra már nem találnak? E visszas helyzet kikerülése végett legalább meg egy évig fenn kellene tartani, különben is a törvényhatóság első kötelessége az elemi iskolát fenntartani. Csatlakozik a tanfelügyelő javaslatához.

Institutorisz Kálmán meg azt hangsúlyozza, hogy az 5-dik és 6-dik osztály egyreset és a polgári leányiskola első és második osztálya között másrészt vajmi kevés eltérés volna.

Salacz polgármester is azt hiszi, hogy az ötödik és hatodik osztályra szükség van annál is inkább, mert tananyaga sem összhangzó a polgári leányiskolával. A ki az első és második polgári osztályba jut, nem tanulja a magyar történelmet, magasabb szantant, physikát, chemiát, míg az ötödik és hatodik osztályban ezt is elisajátítja. Elfogadja a tanfelügyelő indítványát. A bizottság a kérdést szavazás után döntvén el, egyhangulag a tanfelügyelő indítványát fogadta el.

Embey Irán h. adófelgyelő a kereskedelmi és iparkamara egy átirata alapján véleményes jelentést tesz az új házak adómentességének meghosszabbítása tárgyában, indítványozza, hogy a közigazgatási bizottság írjon fel a pénzügyminiszterhez az iránt, hogy a kétemeletes s ennél magasabb új házak adómentessége 20, az egyemeletesek vagy földszinteseké 18 évre meghosszabbittassék s a már egy ízben beépített telekre épült épületek pedig 15 évre.

Institutorisz Kálmán ezt oda módosítja, hogy az emeletesek egyáltalában s így az egyemeletes házak adómentessége is 20 évre hosszabbittassék meg.

A bizottság a javaslatot Institutorisz Kálmán módosításával fogadta el. Olvastattat a polgármester jelentése az Arad területén talált phylloxera területekre s a phylloxera bizottságának ez ügyben tett intézkedésére vonatkozólag. A jelentés tudomásul vétetvén, olvastattat a belügyminiszter rendelete a községi és

hogy három nap mulva itt lesz az az elfogott fegyér, a ki a szökötésben részt vett és bizonyosan felismeri és reá vall, hogy őtet, Dengelegit szökötette meg a sz-i fegyintezetből.

— Nem tehetem, kedves barátom! — bizonykodott a másik. — Csaldos ember vagyok, az állásom a kenyerem! Nem tehetem!

— Akkor kérem, méltóztassék az egész jelentésemet meg nem történetek tekinteni. A hivatalos titok szigorú megtartása mellett mondhattam el, es természetes. Elvárom, hogy egy szóval sem árulja el a történeteket, én pedig igérem, hogy sehol sem teszsek jelentést arról, hogy ön tartozkodott súlyos kötelességét teljesíteni. Erre nézve itt a kezem es a szavam!

A főkapitány melagen szoritott kezét az e perczől kezdve magasan felelte álló Derseivel es a legszigorubb titoktartást ígért.

— Köszönöm, — végzé Dersei, — most pedig méltóztassék beszéltetni a rendőröket es Zomorát! A másik perczben újra ott állottak valamennyien a szobában. Az összekötözött Zomora, a rendőrök es Nyikulaj a Búndással.

Dersei odalépett Zomorához, kioldotta kötelekeit s a következő szavakat intézte hozzá: — Tisztelt uram: Egy buzgó rendőr igen könnyen tévedhet. En is így jártam s azért önül ünneplésben bocsánatot kérek; Ön szabad es matól fogva én vagyok a legnagyobb tisztelője! — Nyujtas kezét uram, ha megbocsájtját!

Zomora azt hitte, hogy álmodik a örömben azt sem tudva mit tesz, mohón szoritott kezét Derseivel, ki szivélyes bucsuzás után, a rendőrökkel, Nyikulajjal es a főkapitánnyal kocara ült es a városba hajtatatak.

A hogy Dersei a lakására ért, rögtön két hosszú sürgöny fogalmazásához fogott s a hogy készen volt azokkal, ő maga adta fel a táviradhivatalban.

Az egyik a budapesti államrendbörnének, a másik pedig a dorosi főkapitányságnak volt czimezve.

A szegény Nyikulaj a történetek akkora elkésereés fogta el, hogy a mit életében nem tett, holt részegre itta le magát a száloda istállójában. A Búndás pedig akkorákat vakantott gazdjára mellett, hogy azon éjjel a szálodában senki sem tudott aludni.

(Folytatás következik.)

Az „ARADIKÖZLÖNY“ tárczája. (Augusztus 25.)

Egy idegen a városban. — Eredeti regény egy kötetben. — [29. Folyt.] — (Mindon jog fenntartva.) — Írta: Törös Tivadár.

XXII. A háló észzebb húzódik.

A főkapitány nem tudta mire vélni e jelenetet. Derseinek fordult s azt hive, hogy még a betegség megmaradt gyöngesége miatt táutorodott meg, részvétel kérdé: — Rosszul érzi magát? — Oh nem. Köszönöm. Egy kis izgatottság. Most már elmúlt! Nyikulaj nagy erőszájtést fejtett ki a Búndás visszatartásában es a midón látta, hogy Dersei nem szól semmit arra a nagy felledezésre, hogy itt van Zomora, a régi hős-gegyes, a ki a feyhazi szökést is elösegítette, — ujra adafordult es szinte dühösen mondta Derseinek: — De kapitány ur, kérem, tessék ide nézni! Ez a Zomora: Az isten úgy segítse, a hogy igazat mondok! — Mit beszél ez az ember? — kérdé egészen elkomorlyodva a főkapitány. — Nagyon komoly, főbenjáró dolog ez. Itt az udvaron nem végezhetünk. Talán kapunk egy alkalmas szobát, — felelte Dersei. — A hogy tetszik, — szolt meglehetősen egykedvesüggel a főkapitány. Ezután Mártonhoz fordult. — Nyittasson nekünk egy alkalmas szobát, a hol tintát es papírt is kapunk! — Azonnal szolgálak! — mormogta Márton es az udvari szobák felé indult, csak nem futva. — Megálljon! — kiáltott reá Dersei, — önnök ettől a perczől kezdve csak úgy lehet valahová menni, ha megengedem! Márton visszafordult es megállott. Nyikulaj mint egy hű eb, elébe került s minden mozdulatára figyelt a Búndással együtt. Nem volt menekvés. — De mi akar ez lenni? — kérdézte nem kis bosszúsággal a mit sem sejtő főkapitány. — Tudja ön hogy ki ez az ur? — Tudom. A Dengelegi ügyvéd ur jószágfelgyelője! — felelte erélyesen Dersei. — Es mégis letartóztatja?

